

[Formanden]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg.

Af justitsministeren (H. P. Clausen).
(Fremsat 25/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Da dyreforsøgsloven blev vedtaget til ikrafttræden pr. 1. oktober 1987, blev det samtidig vedtaget, at loven skulle tages op til revision i indeværende folketingsår. Vi ved nu, at der i næste samling bliver fremsat forslag til ny dyreværnslov. Derfor forstår jeg godt ministerens ønske om, at dyreforsøgsloven skal ændres i lyset af de ændringer, der foretages i den almindelige dyreværnslov, og at revisionen altså udskydes til næste samling. Jeg er opmærksom på, at betænkningen om dyreværn, som er afgivet i december 1988, er udsendt til høring med frist til 1. april 1989. Jeg er også opmærksom på, at der er forskellige opfattelser af, hvorledes en ny lov skal udformes.

Derfor vil jeg gerne sige, at det mindste, vi kan gøre her i landet, er at sørge for, at Europarådets konventioner vedrørende dette emne også kommer til at indgå i dansk lovgivning. Tilsvarende kan ministeren kigge til både Sverige og Vesttyskland for at se, hvorledes de to landes lovgivning ser ud. Jeg ser i hvert fald, at der er et klart behov for opstramninger for så vidt angår den intensive husdyrproduktion.

De ting, jeg har set og hørt om dyreforsøg, har gjort mig utilpas. De har givet mig kvalme, ja, billeder og film om dyreforsøg har fået mig til at lukke øjnene af forfærdelse. Forhåbentlig har den nye forsøgslov afhjulpet noget af det. Det er det, vi bør vurdere i forbindelse med den kommende samlede revision, og derfor støtter vi det foreliggende lovforslag.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti synes, det er

helt naturligt at se dyreforsøgsloven i sammenhæng med dyreværnsloven, og derfor støtter vi ministerens lovforslag.

Margrete Auken (SF):

I og for sig kan man ikke indvende noget syndeligt imod, at vi venter med at revidere loven, til vi får det hele i sammenhæng. Den har fungeret så kort, og jeg synes også, det var meget godt, at Socialdemokratiets ordfører her gjorde opmærksom på, at når vi skulle igennem hele det store lovkompleks med dyreværn, skulle man ikke regne med, at det ville gå glat igennem, hvis vi ikke fik gjort noget ved industridyreholdet. Det vil jeg meget gerne på SF's vegne tilslutte mig, således at dette signal kan komme af sted i tide.

Men det er dyreforsøgsloven, vi skal snakke om nu. Jeg synes, det er lidt ejendommeligt, at justitsministeren, når han fremsætter dette lovforslag, ikke gør opmærksom på, at den ikke virker i øjeblikket. Pr. 1. januar 1989 har dyreforsøgstilsynet simpelt hen ikke fungeret, fordi de fire dyreværnsorganisationer og repræsentanten for de sygdomsbekæmpende organisationer har nedlagt deres mandat, og så har Justitsministeriets lovkontor meddelt formanden, at nævnet ikke fungerer. Der ligger altså en række ansøgninger, som ikke bliver behandlet, plus at der altså ikke føres noget tilsyn.

Jeg synes nok, det burde have været nævnt, fordi der åbenbart enten er et hul eller også en vild uenighed om, hvorvidt det er Folketinget eller Finansministeriets kontorer, der afgør, hvordan en lov skal virke. I bemærkningerne til lovforslaget står der, at man regner med, at der skal betales honorar til de mennesker. Vi ved, det er et stort arbejde, og vi kan ikke få vores lovgivning til at fungere på alle de områder, hvor vi inddrager lægfolk, hvis ikke vi er villige til at betale for det, det er jo hamrende urimeligt. Vi ved også fra andre steder, at et menneske, som ikke har andet i ryggen end sit daglige arbejde, er helt på den, hvis han er selvstændig og skal klare flere møder om måneden uden at få kompensation for tabt arbejdsfortjeneste, uden at få diæter eller honorarer eller noget som helst, og så sidder de statsansatte dér, som damper af i arbejdstiden, og som derudover får diæter eller honorarer. Det går ikke, og jeg synes, at ministeren burde have gjort os opmærksom på det, om ikke andet så ved en orientering i forbindelse med lovforslaget.